

Så vil jeg sige vedrørende forholdet til Folkebevægelsen og JuniBevægelsen, at jeg tror, at begge disse bevægelser har fremtiden for sig. De står for et synspunkt, som har en meget stor opbakning i den danske befolkning, og Enhedslisten har ingen tanker om på nogen måde at lægge skjul på, at vi har gode forbindelser til disse to bevægelser. Det er tværtimod noget, som vi er glade for, og som vi fremhæver.

Vi kan også konstatere, at samarbejdet mellem unionsmodstanderbevægelserne – der er jo også andre end de to, f.eks. Fagbevægelsen mod Unionen, der spiller en væsentlig rolle, idet meget store dele af fagbevægelsen også er imod Unionen – er et samarbejde, som Enhedslisten støtter, som vi deltager i, som vores medlemmer deltager i, og som vi er glade for er under stadig udvikling og styrkelse. Jeg er ganske overbevist om, at også Folkebevægelsen mod Unionen, som påkalder sig særlig opmærksomhed her, vil gå styrket frem i den kommende tid, for man får faktisk nu en øget tilslutning også til bladet Det Ny Notat, som er blevet sikret gennem de beslutninger, de to bevægelser har truffet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Da hr. Keld Albrechtsen ikke svarede på mit spørgsmål, må jeg dermed konkludere, at han er uenig i det, der står i Det Ny Notat, om, at tilpasning til konvergenskravene vil være en krænkelse af det danske forbehold vedrørende tredje fase af ØMU'en.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, jeg har svaret fru Elisabeth Arnold overordentlig klart. Det, jeg har sagt, er, at Enhedslisten ikke vil acceptere, at dansk finanspolitik via konvergenskrav bliver dikteret fra Bruxelles. Det vil vi aldrig nogen sinde acceptere. Derfor mente vi også, det var forkert, da SF i sin tid opgav kravet om at holde anden fase ude af Unionen, men gik med til, at vi fuldt og helt skulle deltage i anden fase.

Det kan vi ikke acceptere, for det indebærer, at vi bringes i en situation, hvor vores økonomi bliver skruet mere og mere ind på den fælles mønt. Vi bliver så at sige fanget i en fælde, hvor vi kan risikere at få pistolen for brystet, hvis der en dag kommer en folkeafstemning om den fælles mønt. Den unionsglidebane er lige nøjagtig det, som det er Enhedslistens opgave at kæmpe imod, og derfor kan det da ikke overraske Det

Radikale Venstre, at Enhedslisten er imod, at kontrollen med dansk finanspolitik flyttes her fra Folketinget og til Bruxelles.

Jeg troede faktisk, at alle regeringspartierne havde den opfattelse, at finanspolitikken alene skal ligge hos landene selv og ikke hos Unionen. Men jeg kan forstå, at politikken nu er, at man er bundet af konvergenskravene, dem skal man følge, dem skal man underkaste sig, og at Folketinget dermed har samme status som en kommunalbestyrelse: Man kan operere inden for de rammer, som fastsættes ovenfra, men man må altså holde sig til de rammer, der bliver udstukket. Og dér kan jeg sige ganske tydeligt: Det vil Enhedslisten aldrig nogen sinde acceptere. Så tror jeg ikke, jeg kan sige det mere klart.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil blot konstatere, at jeg må forstå hr. Keld Albrechtsens sidste bemærkning sådan, at hvis den danske regering selv finder ud af, at det er fornuftigt at føre en lavinflationspolitik, føre en lavrentepolitik, føre en politik med manglende underskud på statsfinanserne og afvikle statsgælden, så er det helt i orden, så krænker det ikke nogen af de fire danske forbehold.

Annette Just (FP):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at give Enhedslisten utak for, at vi har fået denne debat, for den er da væsentlig.

Vi står over for en regeringskonference med så stort et emne som udvidelse, og hvordan vi kan gøre det. Vi ved alle sammen, at det er nødvendigt med traktatændringer for at kunne give mulighed for at udvide EU hen imod et større samarbejde, en større samhandel i den vestlige del af Europa og – så langt, som det overhovedet er muligt – mod øst.

Når jeg starter med det, er det, fordi jeg ikke er ét sekund i tvivl om, at vi er nødt til at acceptere ændringer i Traktaten. Vi har i dag fået tilsagn fra så at sige alle partier om, at det kommer ud til folkeafstemning, når der kommer ændringer i Traktaten.

Der er ingen tvivl om, hvor Fremskridtspartiet står. Jeg tror, at end ikke udenrigsministeren vil kunne være i tvivl om, at Fremskridtspartiet er modstander af det, der står i præambelen, altså